అల్లుడు వచ్చాడు

బండి చప్పుడు వినపడేటప్పటికి రాఘవయ్య వాలుకుర్చీలోంచి ఉలిక్కిపడి లేచి వాకిట్లోకి వచ్చాడు. కొండముచ్చు ఎదురింటి గోడమీద కూర్చుని కనపడింది. దానిని చూసేటప్పటికి వళ్ళుమండింది. 'ఛీ....' అన్నాడు. అది వెక్కిరించింది. రాఘవయ్య అరుగు మీద ఇటిక రాయిముక్క ఉంటే విసిరాడు దానిమీదకు అది ముందుకు ఉరికింది. రాఘవయ్య రెండడుగులు వెనక్కు వేసి సావిట్లోనుంచి దొడ్లోకి వచ్చాడు.

"అల్లుడు రాలేదమ్మా!' అనుకుంటూ. కొండముచ్చు ఇంటిమీదనుంచి దూక్కుంటూ దొడ్లోకి వచ్చింది.

జానకి దొడ్లో బావిపళ్ళెంలో నిలబడి లోలాకుల్లా వ్రేలాడుతున్న మందారపూల వంక చూస్తోంది. దొడ్డంతా పసుపు పూసినట్లు ఉదయం ఎండ పాకిపోయింది. చేతుల్లో గోరింటాకు పగడంలా ఎర్రగా పండింది. వసంతఋతువులో ప్రకృతి లాగా తన శరీరమంతా పులకరించి పోతోంది. గోపాలం వస్తున్నాడని ఉత్తరం వచ్చినప్పటి నుంచీ ఈ రోజు కోసం ఎదురుచూస్తోంది ఆ రాత్రి గోరింటాకు రుబ్బి అంతా పడుకున్న తర్వాత చేతులకు, కాళ్ళకు పెట్టుకుంది తెల్లవారుజామున లేచి శుభ్రంగా కడుక్కుని ఎర్రగా పండిన చేతులూ కాళ్ళూ చూసి మురిసిపోయింది.

తలంటి పోసుకుంది. జుట్టు ఆరబెట్టుకుంటూ బావిలోకి తొంగిచూస్తే తన నీడ గోపాలంలా

కనపడింది. రాఘవయ్య దొడ్లోకి రాగానే గోపాలం వచ్చాడేమోనని ఆత్రుతగా చూసింది. కొండముచ్చు ఎగురుకుంటూవచ్చి పాకమీద కూర్చుంది. పాకనిండా కుండసొర విరగకాసింది ఆ సంవత్సరం. కొండముచ్చు పిందెలు కొరికేసి మీదకు విసిరేస్తోంది. రాఘవయ్య తోలబోయాడు. అది అరిచింది. తీగంతా పీకేసింది. జానకికి చర్రున కోపం వచ్చింది. దానితో ఇదొక బెడద, రోజూ రావటం సొరపాదంతా పాడు చెయ్యటం. లేకపోతే ఇంకా ఎన్ని కాయలు కాసేదో! పడ్డ పిందెలన్నీ నిలుస్తే ఊళ్ళో వాళ్ళందరికీ సరిపోయేటన్ని కాయలు వచ్చేవి. జానకికి ఏం చెయ్యటానికి పాలు పోలేదు. రాఘవయ్య రాళ్ళు విసురుతుంటే కొండముచ్చు అటూ ఇటూ తప్పించుకుంటోందేగాని పాకవిడిచి వెళ్ళటం లేదు.

జానకికి ఉక్రోషం వచ్చింది. 'గోపాలం తొందరగా వస్తే బాగుండును' అనుకుంది. వాకిట్లోకి వెళ్ళి చూసివచ్చింది. క్రిందటిసారి గోపాలం వచ్చినరోజు బాగా జ్ఞాపకం... అప్పుడు వస్తూనే తుఫాను లాగా వచ్చాడు. బండి దిగుతూనే "నేను వ్రాసిన ఉత్తరాలు అందలేదా?' అని అడిగాడు. రాఘవయ్య, 'అందకేం నాయనా,' అన్నాడు. గోపాలం చరచరా ఇంట్లోకి నడిచివస్తూ 'అందినాయీ...'.. అర్థంకాలేదా మరి?...' అన్నాడు.

'అదేంమాట నాయనా...!'

'అంత నిర్లక్ష్యం దేనికండి మరి.... అమ్మాయిని తీసుకువచ్చి దింపమని వ్రాస్తిని!!... సమాధానం లేదు దానికి. ఏమిటి మీ ఉద్దేశం.... అల్లుడు వచ్చి హడావుడి చేశాడని పేరుగాని మీరు చేసేవి ఎవరికీ కనపడవు...!!!'

'పండగ వెళ్ళగానే తీసుకువద్దామని ఆగాను... అంతకంటే ఏం లేదు...' రాఘవయ్య నసిగాడు.

'పండగ మీకేగాని నాకు ఉండదా... జానకి ఎక్కడ?' గోపాలం ముఖానపట్టిన చెమట సర్దుకుంటూ ఆ చేత్తోనే మీసాలు సర్దుకున్నాడు.

జానకి అప్పటిదాకా వంటింటి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి చూస్తోంది.

'సామాను సర్దుకుని బయలుదేరు... పోదాం...' అన్నాడు గోపాలం హఠాత్తుగా.

కాళ్ళు కడుక్కోవటానికి నీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చింది అత్తగారు సీతమ్మ.

'కాళ్ళు కడుక్కోనాయనా...!' అంది.

'ఇంటి దగ్గర అంతా కులాసా...?' అని అడిగింది.

'ఊ...ఊ...' అంటూ సమాధానం చెప్పాడు గోపాలం.

'కాళ్ళు కడుక్కో... ప్రయాణం బడలికగా ఉంటుంది.... భోజనం చేసిన తర్వాత అంతా మాట్లాడుకుందాం....' అన్నాడు రాఘవయ్య.

'మాట్లాడుకోవటానికి ఏం రాచకార్యాలున్నాయి గనక.... అమ్మాయిని ప్రయాణం కట్టించండి... తిరుగు బండికి వెళ్ళాలి...!' అన్నాడు.

జానకి విస్తుపోయి నిలబడింది. మాటల తీవ్రత మలుపు ఎటు తిరుగుతుందో అర్థం చేసుకోలేక తలక్రిందులవుతోంది. కళ్ళలో గబుక్కున నీళ్ళు తిరిగాయి.

'నీకు అంతకోపం వచ్చిందని తెలీదు నాయనా... అమ్మాయిని పంపటానికి నాకేమన్నా కష్టమా... నువ్వు ఎట్లా చెప్పితే అట్లాగే చేస్తాను... ముందు నా మాటవిని కాళ్ళు కడుక్కో...' అని 'జానకీ సంచీ తీసుకువెళ్ళి లోపల పెట్టమ్మా, స్నానానికి వేన్నీళ్ళు తోడు....' అన్నాడు రాఘవయ్య జారిపోతున్న ఉత్తరీయాన్ని పైకి సర్దుకుంటూ.

'భోజనాలు కాగానే బయలుదేరాలి.... ఒక్కక్షణం ఆగటానికి వీల్లేదు....' గోపాలం బూట్లు విప్పతీశాడు. జానకి కన్నీళ్ళు క్రిందకు జారకుండా తుడుచుకొని సంచీ తీసుకెళ్ళింది. ఎవ్వరికీ కనపడకుండా జానకివైపు చూసి నవ్వుదామనుకున్నాడు గోపాలం. అందరి కళ్ళూ అతనిమీదనే ఉన్నాయి.

'నీళ్ళుతోడు...' అన్నాడు విసుక్కుంటున్నట్లు.

గబగబా నీళ్ళుతోడి తుండుగుడ్డలు తెచ్చి ఇచ్చింది. చుట్టుకొని దొడ్లోకి బయలుదేరాడు గోపాలం.

"ఊళ్ళోవాళ్ళందరూ చూసేట్లు ఈ బావి దగ్గర స్నానం చెయ్యాలి...ఛీ..ఛీ... స్నానం చేసివచ్చినా సరిపోయేది...' అందరికీ వినపడేట్లుగా విసుక్కున్నాడు.

గోపాలం దొడ్లోకి పోగానే రాఘవయ్య జానకిని పిలిచి 'కొంత శాంతపడేటట్లు చూడమ్మా... దొడ్లోకి పో...' అన్నాడు.

జానకి బొక్కెనలో వేన్నీళ్ళు చూపించింది. సీతమ్మకూడా వెనకాలే వెళ్ళింది.

గోపాలం ఏదో చల్లగా మాట్లాడబోయిన వాడల్లా ముఖం చిటచిటలాడించి 'ఏమిటీ ఈ సబ్బు... బట్టలు ఉతుక్కోటానికి గూడా పనికివచ్చేట్టులేదు...' అంటూ కింద పడేసాడు. సీతమ్మ వచ్చింది వచ్చినట్లు వంటింట్లోకి వెళ్ళి 'కొత్త సబ్బు తెమ్మంటే తెచ్చారు కాదు... అల్లుడుగారికి సబ్బు బాగాలేదట...' అంది.

'మీ వాళ్ళింటికి వచ్చినప్పుడు నాకు సబ్బులిచ్చే మర్యాద చేశారా...? పెద్ద చెప్పొచ్చావు...?' అన్నాడు రాఘవయ్య. అంతకోపంలో వచ్చిన సీతమ్మకు ఒక్కసారి నవ్వు వచ్చింది.

'పోన్లెండీ.... మా పుట్టింటారు మర్యాదలు తెలియనివాళ్ళు... తెలిసినవాళ్ళు మీరైనా సరిగ్గా ఉండొచ్చుగా...' అంది.

'మర్యాదలు నాకు మటుకు ఎలా తెలుస్తాయి.... ఎప్పుడైనా అనుభవించిన వాడినైతేగా....' అన్నాడు రాఘవయ్య.

గోపాలం స్నానంచేసి తడి తుడుచుకోకుండా నీళ్ళుకారుతూ వంటింట్లోంచి వెళ్ళాడు.

'మర్యాదలన్నీ అడిగి చేయించుకోవాలి... కాఫీ ఇవ్వటంకూడా తెలీదు... ఈ వూళ్ళో ఎక్కడో కాఫీ హోటలు ఉండాలిగా...డబ్బులిస్తానుగాని...ఇడ్లీ, కాఫీ తెప్పించు...?' అన్నాడు గోపాలం లుంగీ కట్టుకుంటూ .

రాఘవయ్య వంటింట్లోకి గబుక్కున పోయి రహస్యంగా 'ఒసేయి... అల్లుడికి ఇడ్లీ తీసుకురావే...' అన్నాడు. గోపాలం వస్తాడని ఇంట్లోనే ఇడ్డెన్లు చేశారు. సీతమ్మ అయిదు ఇడ్డెన్లు ప్లేటులో పెట్టుకుని వచ్చింది.

'అడిగితే ఇద్దామనుకున్నట్లున్నారు...' గోపాలం ఇడ్డెను తుంచి నోట్లో వేసుకున్నాడు. 'కుదుం ఉన్నట్లుంది...' అన్నాడు.

'ఇంకా కొంచెం నెయ్యి వెయ్యమంటావా... నాయనా...'

'వెయ్యండి... వెయ్యండి... అదిగూడా అడగాలేమో అనుకుంటున్నా...' గోపాలం ఇడ్డెన్లు గబగబా నోట్లో వేసుకొని 'కాఫీ ఎక్కడ...' అన్నాడు.

జానకి తెచ్చి ఇచ్చింది.

గోపాలం సగం కాఫీ తాగి చొక్కా వేసుకున్నాడు. 'ఇప్పుడే బజారుకు పోయి వస్తా' అంటూ వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

గోపాలం బయటకుపోగానే గాలివాన వెలిసినట్లయింది. భోజనంలోకి ఏం చెయ్యాలో, ఏం లోపం వస్తే ఏం గడబిడ చేస్తాడో అని హడలిపోయారు రాఘవయ్య, సీతమ్మ. జానకి ఏ మాటా చెప్పలేకపోతోంది.

గోపాలం ఇంటికి తిరిగివచ్చిన తర్వాత దేని విషయమూ మాట్లాడలేదు. మెదలకుండా భోంచేసి గదిలో ప్రక్కవేస్తే పడుకున్నాడు. ఏ వేళప్పుడు లేస్తాడో అని కాఫీ కాచి ఫ్లాస్కులోపోసి ఉంచారు.

నాలిగింటికి లేచాడు గోపాలం. లేస్తూనే 'బండి టయం అయిపోయినట్లుందే...' అన్నాడు స్వగతంగా.

మంచం దగ్గరగా చాపమీద పడుకున్న జానకి ఉలిక్కిపడి లేచింది.

'మీ అమ్మా వాళ్ళెక్కడ?...' అన్నాడు గోపాలం.

'అంతా దొడ్లో ఉన్నారు...'

'చెప్పవేం మరి. ఇట్లా వచ్చి కూర్చో నీతో ఒక మంచిమాట చెప్పాలి.' జానకి చేతులు పట్టుకున్నాడు. జానకి మంచంమీద పక్కగా కూర్చుంది. "మీవాళ్ళ నన్నానని కోపం వచ్చిందా..."

'ఊహూ....' తల అడ్డంగా ఊపింది.

'మీ నాన్న...వాళ్ళ మామగారిని.... అదే మీ తాతయ్యను హడలగొట్టేవాడుటగా...'

'మీకెవరు చెప్పారు...?'

'దాగుతుందనుకున్నావేమిటి... మా అమ్మ అంతా చెప్పిందిలే... అల్లుడంటే ఏమిటో మీ నాన్నకు గూడా కొంచెము రుచి చూసే అవకాశము కల్పిద్దామని... అంతకంటె ఏంలేదు...'

జానకికి ఒక్కసారి నవ్వు వచ్చింది. సీతమ్మ పక్కనే ఉండి అన్ని మాటలూ వింటూనే ఉంది. గోపాలం అటుప్రక్కకు చూడగానే ఉలిక్కిపడి వెనక్కు వచ్చి 'అల్లుడు నిద్రలేచాడటే అమ్మాయి...' అంది ఏమీ ఎరగనట్లు.

జానకి కంగారుగా లేచి నిలబడింది. బయటకు వచ్చింది.

'అల్లుడు నిద్రలేచాడా...?'

'ఆ... లేచారు...'

'ముఖం కడుక్కోవటానికి నీళ్ళు...సబ్బు ఇయ్యమ్మా... కాఫీ ఇద్దువుగాని...' అంది. సీతమ్మ తమని చూసిందని జానకికి స్పష్టంగా అర్థమయినా 'అట్లాగే...' అంటూ దొడ్లోకి వెళ్ళింది...

....జానకికి ఆరోజు సంగతులన్నీ గుర్తుకు వచ్చినాయి. కొండముచ్చు ఇంకా పాకమీద కూర్చుంది. రాఘవయ్య వాసంముక్క దడిలోంచి పీకి దానిమీదకు విసిరి వేశాడు. కొండముచ్చు అక్కడ నుంచి దూకి పొట్లపాదుమీదకు ఎగిరింది. ఒకటి రెండు కాయలు గుంజిపారేసింది. దొడ్డంతా విచ్చలవిడిగా తిరిగింది. పూల మొక్కలు పీకేసింది. రాఘవయ్య రాళ్ళు విసిరాడు. కొండముచ్చు పారిపోయింది. ఆఖరికి కొండముచ్చు ఆ రోజు రాకపోతే తనకీ తోచేది కాదేమో అనుకుంది జానకి.

వాకిట్లో బండి గంటలు వినబడ్డాయి. రాఘవయ్య గబగబా వెళ్ళాడు అటువైపు. గోపాలం బండిలోనుంచి దిగాడు. జానకి ఎదురు వెళ్ళింది. గోపాలం చేతిలో సంచీ అందుకుంటూ 'నీ మాటే అనుకుంటున్నాం నాయనా...' అన్నాడు రాఘవయ్య.

అతని మనస్సులో కొండముచ్చు మెదిలింది.

(యువ)